

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 726/2021
30.06.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Цакула и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Дејан Тадић, адвокат из ..., против туженог „ББ“ д.о.о. ..., кога заступа Далиборка Милићевић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 117/20 од 10.11.2020. године, у седници одржаној 30.06.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 117/20 од 10.11.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П1 696/17 од 24.09.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи као незаконито решење туженог број .. од 03.03.2017. године и да се наложи туженом да тужиоцу, уместо враћања на посао исплати 18 минималних зарада у износу од 620.000,00 динара са законском затезном каматом од 24.09.2019. године, као дана пресуђења, па до исплате, у року од осам дана од дана пријема пресуде под претњом принудног извршења и кривично-правних последица према одговорном лицу туженог. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 110.755,86 динара и износ од 111,20 евра и 330,00 куна, по средњем курсу Народне банке Србије на дан уплате, све у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде под претњом принудног извршења, а ако не плати у наведеном року онда са законском затезном каматом од дана извршности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 117/20 од 10.11.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, укинута је решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде и предмет у укинutom делу враћен првостепеном суду на поновни поступак.

Тужилац је против правноснажне пресуде донете у другом степену благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС и 55/14) – у даљем тексту: ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку доношења побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, као ни друге битне повреде одредаба парничног поступка из члана 407. став 1. ЗПП, због којих се ревизија може изјавити. У поступку по жалби, другостепени суд није пропустио да примени нити је неправилно применио одредбе процесног закона, што је било или могло бити од утицаја на законитост и правилност побијане пресуде.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац као запослени и тужени као послодавац закључили су уговор о раду број ../16 од 05.09.2016. године на неодређено време уз услов пробног рада до шест месеци на пословима вође ИТ РЈ .. . Директор туженог је на основу извештаја о раду запосленог, сачињеног од стране вође сектора ИТ информатике за комплетну корпорацију туженог и надређеног тужиоцу док се налазио на пробном раду, донео решење о отказу уговора о раду број .. од 03.03.2017. године којим је тужиоцу престао радни однос дана 04.03.2017. године из разлога што тужилац није показао одговарајуће радне и стручне способности за обављање послова радног места вођа ИТ. Из садржине извештаја о раду тужиоца произлази да је ВВ 04.11.2016. године, 29.11.2016. године и 03.03.2017. године упозоравао тужиоца и вршио пребацивање (чишћење) погона Backup (I) и погона Backup (E), а из преписке вођене преко Скајпа између тужиоца и ВВ од 30.11.2016. године и од 23.01.2017. године произлази да је тужилац имао проблема у свом раду и да је ВВ решавао постојеће проблеме у функционисању мреже, уз констатацију да су проблеми око „мреже“ због терминал сервера решени подешавањем из Словеније, да је било пуно проблема око мреже у привредним друштвима „Fori Teksile“ и „Fori Products“ који нису били решени и да се упркос сталним приговарањима да се реши Backup сервера на спољни диск, ништа није десило док посао тужиоца није преузео други запослени. У образложењу решења о отказу уговора о раду којим је тужиоцу престао радни однос истеклом уговореног периода пробног рада од шест месеци, дана 04.03.2017. године наведено је да тужилац у том периоду није показао очекиване резултате рада и стручне способности, потребне за обављање послова радног места вође ИТ. На основу извештаја о праћењу запосленог у периоду пробног рада, закључено је да запослени није показао очекиване резултате рада, ни потребан ниво радних и стручних способности и квалитетно и ажурно обављање послова радног места вођа ИТ, односно да није испунио основни циљ радног места вођа ИТ који се састоји у организацији и контроли рада комуникационо-информационе инфраструктуре, изради и одржавању компјутерских програма на бази улазних података за обраду са већим бројем улазно-излазних ресурса, а констатовани недостаци су евидентирани у области радних задатака – периодичног прегледа и одржавања опреме на свим локацијама, брзог отклањања текућих проблема у раду ИТ, инфраструктуре софтвера, вођења, обраде и преноса података, бриге о безбедности ИТ система у целини и појединих делова, одржавању и бризи о несметаном раду оперативног система „Пантенон“, непоштовању договорених рокова и недовољној бризи о радним обавезама са аспекта ризика у безбедности и здрављу на раду и противпожарној заштити.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је, позивајући се на одредбе члана 36. став 4. Закона о раду, одбио као неоснован тужбени захтев тужиоца за поништај решења о отказу уговора о раду број .. од 03.03.2017. године, као и захтев тужиоца да му тужени уместо враћања на посао исплати 18 минималних зарада у износу од 620.000,00 динара са законском затезном каматом од 24.09.2019. године, као дана пресуђења па до исплате.

Одредбама члана 36. Закона о раду („Службени гласник РС“ број 75/14) прописано је: да уговором о раду може да се уговори пробни рад за обављање једног или више повезаних, односно сродних послова утврђених уговором о раду (став 1); да пробни рад може да траје најдуже шест месеци (став 2); да пре истека времена за који је уговорен пробни рад послодавац или запослени може да откаже уговор о раду са отказним роком који не може бити краћи од пет радних дана, а да је послодавац дужан да образложи отказ уговора о раду (став 3); да запосленом који за време пробног рада није показао одговарајуће радне и стручне способности престаје радни однос даном истека рока одређеног уговором о раду (став 4).

Према одредби члана 175. став 1. Закона о раду, радни однос престаје, између осталог, истеком рока за који је заснован (тачка 1) и отказом уговора о раду од стране послодавца или запосленог (тачка 4).

Законом о раду предвиђена је могућност уговарања пробног рада за послове за које послодавац сматра да је неопходна претходна провера знања и способности. Уговорен пробни рад од шест месеци представља у суштини заснивање радног односа под одложним условима (ако запослени покаже задовољавајуће резултате), уз могућност раскида закљученог уговора под раскидним условом (уколико запослени не задовољи на пробном раду).

У конкретном случају је утврђено да у току трајања пробног рада тужилац није показао очекиване резултате рада и стручне способности, потребне за обављање послова радног места вођа ИТ, који су детаљно наведени и образложени у побијаном решењу о отказу уговора о раду, па су основано нижестепени судови закључили да је решење туженог о отказу уговора о раду правилно и на закону засновано, те одбили захтев тужиоца за поништај тог решења. Како је решење о отказу уговора о раду оцењено као законито, то је правилно одбијен тужбени захтев да му тужени уместо враћања на посао исплати 18 минималних зарада у износу од 620.000,00 динара са законском затезном каматом од 24.09.2019. године као дана пресуђења па до исплате.

Врховни касациони суд је као неосноване оценио наводе ревизије да су нижестепени судови погрешно применили одредбе члана 175. став 1. тачка 4) Закона о раду јер у конкретном случају тужени није упозорио тужиоца на постојање разлога за отказ уговора о раду. Одредбом члана 36. став 3. Закона о раду је прописан посебан случај отказа на који се не примењују општа правила која се односе на отказ од стране запосленог, прописана одредбом члана 178. став 2. овог закона, о отказном року од најмање 15 дана и на поступак пре престанка радног односа отказом од стране послодавца, прописана одредбама чл. 180. и 181. истог закона, о обавезном писаном упозорењу послодавца о постојању разлога за давање отказа о коме се запослени може изјаснити и приложити мишљење синдиката чији је члан. Поред наведеног одредбом члана 36. ставом 4. Закона о раду прописано је да запосленом који за време пробног рада није показао одговарајуће радне и стручне способности престаје радни однос даном истека рока одређеног уговором о раду.

С обзиром на изнето, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Катарина Манојловић Андрић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић